

РЕШЕНИЕ

№ 11525

гр. София, 03.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 24.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7784** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на „МД ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място] [улица], представлявано от Д. Д. – управител, срещу РА №Р-22221023004338-091-001/01.02.2024 г., издаден от Н. К., в качеството му на орган, възложил ревизията и С. Й., ръководител на ревизионния екип – и двамата служители в ТД на НАП – П., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221024023771-003-001/09.02.2024 г., потвърден с Решение № 500/16.04.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП, с който по отношение на жалбоподателя са установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност/ЗДДС/ по конкретно посочени данъчни периоди.

Твърди се, че РА е необоснован, недоказана и незаконосъобразен. Оспорва се датата на връчване на процесното решение, във връзка със срока за обжалване на РА. Твърди, че от негова страна писмено е посочен изрично електронен адрес за кореспонденция, различен от този на който е изпратено процесното решение. В условията на алтернативност се иска провъзгласяване на нищожност на обжалвания ревизионен акт, поради липса на компетентност на ревизиращия екип. Сочи, че дружеството е със седалище и адрес на управление в [населено място], следователно компетентни да извършват данъчна ревизия са органи по приходите на ТД на НАП-С., а не органи по приходите на ТД на НАП-П.. Счита, че установените от органите по

приходи задължения са неправилни. Моли да се отмени обжалвания РА. Алтернативно моли да се прогласи нищожността на РА №Р-22221023004338-091-001/01.02.2024 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП П., поправен с РА за поправка № П-22221024023771-003-001/09.02.2024 г. , потвърден с Решение № 500/16.04.2024 г. на директор на Дирекция “ОДОП” С..

На трето място твърди, че оспорваният РА е незаконосъобразен, тъй като във връзка със сключените договори и реализирани и ревизирани доставки е налице надлежно осчетоводяване и реално извършване дейността, която е надлежно документирана. Жалбоподателят е осчетоводил всички доставки в счетоводството си, същите са използвани за целите на икономическата му дейност и са представени всички доказателства с които то, като получател би могло да разполага. Освен това – фактът, че доставчиците не са представили документи на ревизиращият екип е неотнормим към правото на получателя по доставките, като в РА се коментира липсата на представени документи, но не и какви факти и обстоятелства всъщност са останали недоказани.

За изпълнение на доставки като процесните е необходим единствено човешки ресурс/маркетинг и реклама/, като самият РА приема, че доставчиците разполагат с такъв.

Претендира присъждане на разноски.

Отврътната страна – директора на дирекция ОДОП изразява становище за недопустимост на жалбата, поради просрочие, както и за нейната неоснователност с референция към постановеното от него решение при оспорване на РА по административен ред, чиито аргументи ще бъдат възпроизведени в относимата си част, по-долу.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

Във връзка с възражението за просрочие, съдът съобрази:

Във връзка с възраженията за отврътника за недопустимост на жалбата, поради просрочие, следва да се отбележи:

Решението на директора на дирекция ОДОП е връчено на 17.04.2024г. по електронен път на адрес: [\[електронна поща\]](#).

Във връзка с изрично дадени съдебни указания, по делото са представени данни, в т.ч. изходящи от отврътника, че дружеството – жалбоподател е упълномощило „ЕР ЕН АКАУНТ“ ЕООД с представител И. Н. да го представлява пред НАП. От отврътника е представена и декларация от страна на И. Н., в качеството и на упълномощено лице от жалбоподателя с която посочва като ел.адрес за кореспонденция: [\[електронна поща\]](#) и [\[електронна поща\]](#).

Ревизионният акт е връчен на дружеството, чрез упълномощеното лице на ел.адрес [\[електронна поща\]](#). С срещу него е подадена жалба в срок пред директора на дирекция ОДОП. Постановеното от директора на дирекция ОДОП решение обаче е връчено на 17.04.2024г. на ел.адрес [\[електронна поща\]](#).

При допълнително изискана от ОДОП информация относно декларираните от дружеството адреси за кореспонденция, е посочено, че в база „Архив“ няма доказателства за деклариран ел.адрес [\[електронна поща\]](#), като същият фигурира в

системата на НАП и чрез него е подавана и справка декларация по ЗКПО от 2014г. Подаването на справка-декларация не представлява изричен акт на деклариране на адрес за кореспонденция и не може да се тълкува разширително в този смисъл или поне откъдето действия, свързани или произтичащи от конкретно подадената декларация. В настоящият казус ревизията обхваща периоди от 2020г. насам. Още повече, че при ответника са налице данни, че дружеството е упълномощило друг представляващ, който от своя страна е подал нарочна декларация за ел. адреси, сред които и [\[електронна поща\]](#)., където е връчен всъщност и РА.

Поддържането на електронни информационни масиви е вътрешно-организационна дейност на НАП, непротивопоставима на изрично заявен от дружеството адрес за кореспонденция.

В този смисъл съдът приема, че решението на директора на дирекция ОДОП не е било връчено на дружеството или упълномощен от него представител, като ответника не може да докаже или представи доказателства позволяващи да се установи кога е узнал адресатът съдържанието му.

Поради това липсват основания жалбата да се приеме за просрочена.

По същество на спора, с оглед предмета на служебна проверка, твърденията на страните, данните по преписката и събраните доказателства, съдът съобрази:

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221023004338-020-001/21.07.2023 г. /л.176/, издадена на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, от Д. А. И., на длъжност началник сектор, в качеството си на заместник на Н. Ж. К., на длъжност началност сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-П., съгласно Заповед № А-7332/17.07.2023 г. на за директор на офис за обслужване С. З. /л.104/ Заповед , изменена със ЗИЗВР № №Р-22221023004338-020-002/27.10.2023 г. /л.179/, издадена от Н. Ж. К., длъжност началност сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-П., оправомощен със Заповед №3-ЦУ-869/03.05.2023 г. /л.106/ и Заповеди №3-ЦУ-1545/20.07.2023 г. /л.109/ и Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С. /л.105/.

Със своя Заповед № 3ЦУ-ОПР-22 от 22.08.2022 г. /л.111/, изпълнителния директор на НАП, на основание чл.12 ал.6 от ДОПК и чл.10 ал.8 и 9 от ЗНАП е определил З. Г. в/зам.изпълнителен директор на НАП/: да определя органи по приходите за които не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 ДОПК; при необходимост да нарежда служители от една ТД да преминат в друга; при необходимост да нарежда служители от една ТД на упражняват правомощия по отношение на лица за които компетентни съгласно чл.8 от ДОПК са органите на друга ТД, включително за части от работното време и без промяна мястото на работа.

Като следствие и със Заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП – З. Г. /л.106-108/, на основание чл. 12 ал.6 ДОПК, са определени органи по приходите за които не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, сред които е и началник сектор „Ревизии“, при ТД на НАП – П., възложил конкретната ревизия – Н. Ж. К..

Със Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. на директор на ТД на НАП – С. /л.105/ и на основание чл.11 ал.3 ЗНАП вр. чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК и Заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП е разпоредено функциите на компетентен орган по чл.112 ал.2 т.1 от ДОПК, считано от 04.05.2023 г. да се изпълняват от поименно посочени служители за които съгласно заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам.изпълнителния директор на НАП не се прилагат

правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК., като по т.15 от заповедта е посочен началник сектор „Ревизии“, при ТД на НАП – П. - Н. Ж. К..

Със Заповед за заместване № А-7332/17.07.2023 г. на директора на за директор на офис обслужване С. З. /стр. 104/, на основание чл. 84 от ЗДСл, във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и Заповед №-7332/14.07.2023 г., и във връзка с направено искане от Г. Н. Ч. – началник на отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-П. във връзка с отсъствието на държавен служител Н. Ж. К., заемащ длъжността началник на сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“, отдел „Ревизии“, И. С. З. при ТД на НАП П., същата да се изпълнява от служителя Д. А. И., заемащ длъжност - началник на сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“, олтдел „Ревизии“, И. С. З. при ТД на НАП П. за срок от 20.07.2023 г. до 24.07.2023 г. включително със съгласието на служителя, но за не повече от 6 месеца, считано от 20.07.2023 г.

Със Заповед № 3-ЦУ-1545/20.07.2023 г. на зам.изпълнителният директор на НАП /л.109/, на основание чл.10 ал.9 от ЗНАП е разпоредено, служителите на НАП, посочени в Заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г., да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лица, посочени в приложение към настоящата заповед/сред които и жалбоподателят/, за които компетентна съгласно чл.8 е ТД на НАП – С., като контролните производства бъдат възложени от началниците на сектори, посочени в Заповед 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на зам.-изпълнителния директор на НАП и Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г., и определени от директора на ТД-НАП С. със Заповед № РД-01-379/04.05.2023 г. и с № РД-01-245/05.05.2022 г.

Със Заповед № 3-ЦУ-869/03.05.2023 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП – З. Г. /л. 106-108/ на основание чл. 12 ал.6 ДОПК, са определени органи по приходите за които не се прилагат правилата на чл.7 ал.1 и чл.8 от ДОПК, като в същата изрично е посочено, че с нея НЕ СЕ отменя Заповед № 3-ЦУ-753/05.05.2022 г. на заместник-изпълнителния директор на НАП.

В тази връзка следва да се приеме,че така описаната конструкция не обосновава извода за нищожност поради липса на териториална компетентност, предвид факта на надлежно делегиране на правомощия.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221023004338-092-001/05.01.2024 г., срещу който не е подадено възражение.

Ревизията приключва с РА №Р-22221023004338-091-001/01.02.2024 г., издаден от Н. К., началник сектор при ТД на НАП П. - орган, възложил ревизията и С. Й., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП П. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 07.02.2024г.

С РАПРА №П-22221024023771-003-001/09.02.2024 г., издаден от Н. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П. - орган, възложил ревизията, и С. Й., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, връчен на 20.02.2024 г. по електронен път, са извършени корекции в Таблица I, по-конкретно отразяване стойността на дължимите лихви по периоди не към датата на издаване на РД, а преизчисленият им размер към датата на РА.

В рамките на ревизионното производство е установено и прието,че:

Дейността на дружеството „МД ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е търговия на едро с парфюмерийни и козметични изделия -внос и търговия на едро и дребно с козметични продукти, както и фризьорски услуги, маникюр, педикюр. Дружеството стопанисва

наето помещение, с предназначение за фризьорски салон в [населено място], пл. „С. №1-В, както и складова база в [населено място], [улица].

На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221023004338-040-001/14.08.2023 г., с което са изисквани счетоводни регистри, фактури и придружителни документи, касаещи изследваните доставки. От страна на дружеството са представени изискваните документи.

По отношение на декларираните покупки са установени основания за корекция на декларираните от дружеството резултати по 34 фактури от 8 дружества, както следва:

- 9 фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС от м. 05.2021 г. до м. 09.2021 г. с ДДС общо в размер на 21 000,00 лв. за получени доставки от „АЕРОДРОМЕДИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- 9 фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС от м. 06.2022 г. до м. 10.2022 г. и м. 02.2023 г. е ДДС общо в размер на 17 000,00 лв. за получени доставки от „АКВИЛЕЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- 4 фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС от м. 10.2021 г. до м. 12.2021 г. е ДДС общо в размер на 9 400,00 лв. за получени доставки от „АЛДЖАДИДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- 5 фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС от м. 12.2020 г. до м. 02.2021 г. с ДДС общо в размер на 5 429,50 лв. за получени доставки от „ВИСТА - 95“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- фактура №1..72/29.12.2022 г., е ДДС в размер на 3 000,00 лв. за получени доставки от „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- 3 фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС от м. 03.2022 г. до м. 05.2022 г. с ДДС общо в размер на 4 000,00 лв. за получени доставки от „МАГЕНТА БГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- 2 фактури, включени в отчетните регистри по ЗДДС за м. 04.2023 г. и м. 05.2023 г. е ДДС общо в размер на 3 000,00 лв. за получени доставки от „МОТОСТАРТМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК];

- фактура №1..59/07.02.2022 г. с ДДС в размер на 2 000,00 лв. за получени доставки от „РПВ - СКАЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Извършени са и надлежно протоколирани насрещни проверки на посочените доставчици.

На първо място:

По отношение, непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 21 000,00 лв. за извършени услуги от „АЕРОДРОМЕДИЯ“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и във връзка с връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, е констатирано, че доставчикът не е представил изискваните доказателства.

За доказване реалността на извършените покупки този доставчик е представил копия на договор, фактури, приемо-предавателни протоколи, доказателства за плащане по банков път. Предмет на приемо-предавателните протоколи към фактурите е описан като: „настройка и пускане на реклама в уебсайт cdot-coqjoration.com“, „рекламна кампания през м. 05.2021 в Google, Facebook“, „рекламно обслужване за м. 06.2021 г. и м. 07.2021 г. Англия, К. и Турция“, „рекламна кампания за м. 08.2021 г. и м. 09.2021 г. Google, Facebook“. Не били посочени конкретно извършени услуги, калкулиране на сумите. Не са установени данни за извършени продажби на контрагенти в трите държави, към които е насочена рекламата. Според банковите извлечения, стойността

на фактурите е платена с 18 преводни нареждания по банкова сметка с получател Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“, ЕИК[ЕИК].

На второ място:

Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 17 000,00 лв. за извършени услуги от „АКВИЛЕЯ“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и във връзка с връчено ИПДПОЗЛ, доставчикът е представил копия на договор, фактури, писмени обяснения, счетоводни сметки, договор за наем на банкова сметка с Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“. Деклариран предмет на дейност- строителство на други съоръжения /пътища, самолетни писти, други терени/. Установено е, че едно лице е назначено на длъжност „професионален консултант“, с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 22.05.2023 г., със задължения към бюджета. С договор от 01.01.2022 г. ревизираното лице възлага абонаментна 24/7 техническа поддръжка и профилактика на двата обекта, стопанисвани от жалбоподателя. Договорът е подписан от лицето С. С., в качеството на управител, а е установено, че управител и едноличен собственик на капитала е В. Б.. В приложение са описани извършването на конкретни дейности - механика, електро, осветление, ВИК, дребни ремонти и други. Според банковите извлечения, стойността на фактурите е платена с 18 преводни нареждания по банкова сметка с получател Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“.

На трето място:

Във връзка с непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 400,00 лв. за извършени услуги от „АЛДЖАДИДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и във връзка с връчено ИПДПОЗЛ, доставчикът е представил копие на договор, фактури, 6 приемо-предавателни протокола, 10 платежни нареждания. Дружеството има предмет на дейност търговия, импорт и експорт на хранителни продукти, битови стоки, маркетинг, посредничество, представителство и други. С прекратена регистрация по ЗДДС е считано от 25.11.2019 г. и след повторна регистрация на 05.10.2021 г., отново било deregистрирано на 22.03.2022 г. Установено е, че не разполагала с наети лица по трудови правоотношения. С договор от 01.10.2021 г., „МД ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД възложило услуга по посредничество и маркетинг при продажбата на продукти в България и региона за период от 6 месеца и стойност на сделката от 47 000,00 лв. без начислен ДДС. Установено е обаче, че в документа са посочени идентификационни данни на друго юридическо лице - друг ЕИК и управител. Приемо-предавателните протоколи са с описание консултантски услуги за три периода - м. 10, м. 11 им. 12.2021 г. Ревизираното лице е представило четири приемо-предавателни протокола от м. 11.2021 г., според които „АЛДЖАДИДА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ползва подизпълнител „ВВ ЕЛИНОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. В документите са описани периоди от време и вложени човекочасове. Стойността на получените услуги е платена от „МД ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с 10 платежни нареждания по банкова сметка с титуляр Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“.

На четвърто място:

По отношение, непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 5 429,00 лв. за извършени услуги от „ВИСТА - 95“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и връчване на ИПДПОЗЛ доставчикът не е представил изисканите доказателства. Декларираната от дружеството дейност е строителство на жилищни и нежилищни сгради. Констатирано е, че има наети лица по трудово правоотношение, но за тях не са подавани декларации обр. №1, с прекратена регистрация по ЗДДС, считано от 15.07.2021 г. Ревизираното лице е ангажирало само копия на фактурите,

според които предмет на сделките са „извършване на СМР на фризьорски салон“, „проектиране, изработка и монтаж на билборд“, „консултантска услуга по договор“. В документите е посочен начин на плащане по банков път и сметка с титуляр Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“. Не е установено плащане на стойността на фактурираните доставки. Констатирано е, че в дневниците за продажби на изпълнителя, е включена само една от петте фактури за извършени услуги, по които ревизираното лице претендира данъчен кредит.

На пето място:

По отношение, непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 000,00 лв. за получени стоки от „Д.О.М. БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД и при извършената насрещна проверка доставчикът не е представил изисканите документи. Декларираната му дейност е извършване на други специализирани строителни дейности, същото е с прекратена регистрация считано от 24.01.2023 г. Не са установени данни за кадрова обезпеченост. За удостоверяване реалността на доставката, е представило договор, фактура и приемо-предавателен протокол. Съгласно договор от 28.11.2022 г. са възложени дизайн и изработка на рекламни торби за сумата от 15 000,00 лв. без начислен ДДС. С приемо-предавателен протокол от 29.12.2022 г. е удостоверено получаване на 3 000 бр. рекламни торби с лого и единична цена от 3,75 лв. и изработка и дизайн за сумата от 3 750,00 лв. Стойността на фактурата била платена с три банкови превода по сметка на Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“.

На шесто място:

По отношение, непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 4 000,00 лв. за извършени услуги от „МАГЕНТА БГ“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и при връчване на ИПДПОЗЛ, доставчикът е представил копия на трите фактури, договор с ревизираното лице, договор за наем на разплащателна сметка, сключен с Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“. Декларираната му дейност е покупко-продажба на промишлени и непромишлени стоки, производство, търговско представителство и посредничество, счетоводни и консултантски услуги и др.. Същото е с прекратена регистрация по ЗДДС на 13.07.2022 „като не са установени данни за наети лица по трудови правоотношения. Взето е предвид, че периодите на издаване на фактурите м. 03.2022 г. - м. 05.2022 г. са в обхвата на ревизионно производство на „МАГЕНТА БГ“ ЕООД, като е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за извършените от контрагента покупки. Представени са копия на фактурите, договор за маркетингова услуга от 01.03.2022 г., според които възлага маркетингово проучване в областта на недвижимите имоти, а именно движението в цените им, извършване на устни консултации и предложения за покупка на конкретни имоти с цел гарантирана рентабилност на инвестицията, находящи се в Североизточна България. Стойността на сделката е определена в размер на 20 000,00 лв. Фактурите са без придружаващи документи, платени с 4 нареждания по банкова сметка на Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“.

На седмо място:

По отношение, непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 000,00 лв. за извършени услуги и доставени услуги от „МОТОСТАРТМ“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и при връчване на ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК, доставчикът не е представил изисканите доказателства. Декларираната му дейност е по продажба на промишлени и непромишлени стоки, техническо

обслужване и ремонт на леки и товарни автомобили, автоуслуги и др., с прекратена регистрация по ЗДДС на 18.07.2023 г., без данни за кадрова обезпеченост. От ревизираното лице са представени копия на трите фактури. Според договор от 27.03.2023 г. ревизираното лице възлага извършване на маркетинг, проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение по отношение на доставките и реализацията на козметични продукти на „BIOSTHETIQUE“ на територията на България за сумата от 20 000,00 лв. без начислен ДДС. Представени са три фактури - №1..28/10.05.2023 г. с предмет „стелажи“ и приемо-предавателен протокол за доставка на 42 стелажа с единична цена от 119,05 лв.; №1 ..2/06.04.2023 г. и №1 ...1/18.04.2023 г. с предмет „по договор“. В тази връзка, органите по приходите констатирали, че фактура №1 ..2/06.04.2023 г. не е включена в дневниците за покупки на жалбоподателя. Според банковите извлечения, плащане е извършено само за стойността на фактура №1..11/18.04.2023 г. в размер на 12 000,00 лв. по сметка на Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“. Няма данни за произход на доставените стелажи.

На осмо място:

По отношение, непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 2 000,00 лв. за извършени услуги от „РПВ - СКАЙ“ ЕООД, при извършената насрещна проверка и при връчване на ИПДПОЗЛ, доставчикът представя копие от фактура, договор, счетоводни регистри, договор за наем на банкова сметка, сключен с Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“, фактура №0.. 1354/28.01.2022г. и приемо-предавателен протокол, издадени от „СТИЛ И ВИЗИЯ 2016“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и предмет „изработка и монтаж на билборд“. Представени са копия на банкови извлечения, според които стойността на фактурите е платена на 11.02.2022 г. /6 000,00 лв./ и на 16.02.2022 г. /6 000,00 лв./. Декларираната дейност е по покупко-продажба на стоки, строителство, рекламни, информационни, програмни, импресарски услуги и др., с прекратена регистрация е по ЗДДС на 04.04.2022г., без данни за кадрова обезпеченост. Представени са копия на фактура и договор от 15.12.2021 г. за изработка и монтаж на билборд за сумата от 10 000,00 лв., без начислен ДДС и срок на изпълнение - 2 месеца. Не е посочено място на монтажа, времетраене и други данни, от които да се потвърди реалността на доставката. Според банковите извлечения. „МД ГРУП БЪЛГДАГЯ“ ЕООД, заплатило стойността на фактурата с две преводни нареждания по сметка на Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“.

Въз основа на тези факти и при извършен анализ от ревизиращият екип е прието, че е налице липса на реално развили се търговски взаимоотношения и формално издаване на фактури, без наличие на реални доставки. Поради това и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС, във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 64 829,50 лв. по всички 34 фактури, издадени от гореописаните контрагенти.

В тази връзка и при оспорване на РА по административен ред, директора на ДОДОП е приел и посочил изрично/което съотнася като свои аргументи в настоящото съдебно производство/, че:

По отношение „АЕРОДОМЕДИЯ“ ЕООД е налице единствено договор и фактури за рекламна кампания в интернет и на територията на други държави, няма документи удостоверяващи извършване доставка в полза на възложителя, няма одитна следа за дейност на територията на тези други държави – Англия, К., Турция. Самият договор не съдържа конкретни параметри на услугите-тема, предназначение, рекламно послание, липсват данни и за начина на калкулиране на цената. Допълнително

представените ведомости за заплати не могат да обосноват наличието на реални търговски отношения, още повече да изяснят предмета на услугата и действителното и извършване.

Напълно идентични съображения са изложени във връзка с доставките по изработка и монтаж на билборд извършени от „Виста-95“ ЕООД и „РПВ – СКАЙ“ ЕООД. Относно изработката на печатни материали дружествата следвало да разполагат с бази и печатарска техника за което няма данни. За поставяне на билборд е следвало да разполагат с разрешение за поставяне, което се издава от главния архитект на общината – няма данни за такова. Доставчикът „Виста-95“ ЕООД не представя никакви доказателства за извършените одсатвки, нее отразило в отчетните си регистри 4 от издадените фактури. Във връзка с ремонтните дейности няма документи позволяващи да се установи какво точно е извършвано, какви материали са вложени, кои лица са извършили услугата. Във връзка с извършваната от този доставчик консултация също няма данни – какъв е предметът и, под каква форма е представена, свързана ли е с икономическата дейност и има ли обоснованост на отчетните разходи.

Като продължение е прието, че липсват доказателства за реални взаимоотношения и с „Алджаида България“ ЕООД, „Магента БГ“ ЕООД и „Мотостартм“ ЕООД, още повече такива с предмет – маркетингови проучвания за предлагани от РЛ козметични продукти, така и за инвестиционни намерения за строителство. Нито жалбоподателя, нито контрагентите му а представили документи позволяващи да се установи каква е всъщност възложената работа, как е определена цената и какъв е резултата от услугите. Няма данни за закупени от РЛ имоти, открити търговски клонове и пр. Представените от А. България“ ЕООД и „Магента БГ“ ЕООД граждански договори не установяват никаква връзка с предмета на доставките към РЛ..

Относно доставката на „Мотостартм“ ЕООД е прието, че същата касае дистрибуция на конкретен продукт с който РЛ отдавна търгува, т.е. прието, че необходимостта от доставката е икономически обоснована, както и че няма информация посредством какви услуги е извършено пазарно проучване, има или не резултат от него в т.ч. извършени покупки. Няма данни за дистрибуция, реклама и пр. характерни за този тип сделки. Втората фактура с този доставчик касае „стелажи“ като липсват документи за произход на стоките, договор, заявка за поръчка, къде е осъществено предаването, последваща продажба или отразяването им като материален актив за получателя.

Успоредно с това е посочено, че няма достатъчно съпътстващи документи относно фактурата за доставка от „Д.О.М.БАУКОНЦЕПТ“ ЕООД с предмет – дизайн и изработка на материали. Налице е само договор без яснота относно какво количество, от какъв материал, с какви размери и на каква единична цена ще бъде доставено. Т.е. формално подписан и съставен документ, без предложен съответно – приет дизайн, параметри и др. Идентично е и съдържанието на приемо-предавателния протокол. Няма данни за пласмент на закупената стока, обект на последваща продажба ли са те ли са предоставяни безвъзмездно, какво лого имат, одобрен проект от получателя.

Като обосновано е прието, респ. се твърди понастоящем и издаването на ф-ри за абонаментна поддръжка от „Аквилея“ ЕООД. Видно от договора услугата е възложена за период от година и два месеца на стойност 85 000 лв. без ДДС. Няма приемо-предавателни протоколи от които да е видно, че поддръжка е осъществява, в

т.ч. и ремонт на възникнали аварии. Дори да се приеме тезата, че абонаментната услуга е с регулярно изпълнение то няма ежемесечни ф-ри, напротив – издавани са само 9бр. с предмет „по договор“ и „услуга“. Т.е. няма асни и точни параметри за стойността на сделката, няма доказателства за нйният предмет-какво точно е извършено, кога от кого.

В заключение ДОДОП посочва, е плащанията на стойността на фактурите към всеки от доставчиците и извършвано по сметката на едно и също лице Д. „ЕЙ ЕНД ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ“. Няма данни сумите да са отразени като получени от доставчиците било по банков, било по касов път. Няма данни и за парична престация за ползване на банкова сметка под наем. В тази връзка е налице издаване на фактури в условията на привидност, с цел данъчно предимство и без реални търговски отношения.

В рамките на производството и по искане на жалбоподателя е допусната и назначена ССЧЕ. В заключението на вещото лице са описани представените документи, както и ревизираните фактури. Формирана е констатацията, че фактурите са включени в дневниците за покупки на жалбоподателя, като по същество вещото лице потвърждава констатациите на ревизиращият екип относно документалната обоснованост и счетоводното отразяване на описаните стопански операции.

Така представеното заключение е неоспорено от страните а съдът приема, като изготвено съобразно поставените задачи, при използване надлежен доказателствен материал и аналитичен метод, от експерт с необходимата квалификация, вписан в списъка с вещи лица и за когото не са налице основания за отвод или съмнения в безпристрастността. Същото следва да се кредитира като точно и компетентно изготвено, неоспорено между страните и даващо заключение по относими фактически установявания.

На тази база следва да се посочи:

Както следва от практика на СЕС, правото на данъчно задължените лица да приспадат от ДДС, на който са лица платци, дължимия или платения ДДС за закупени от тях стоки и за получени от тях услуги, представлява основен принцип на въведената от законодателството на Съюза обща система на ДДС (вж. по-специално решения от 25 октомври 2001 г., Комисия/Италия, C-78/00, EU:C:2001:579, т. 28 и от 21 юни 2012 г., Mahagében и Dávid, C-80/11 и C-142/11, EU:C:2012:373, т. 37).

По силата на чл. 68, ал.1, т.1 от ЗДДС, данъчен кредит се дефинира, като сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. Легална дефиниция за „доставка на стока“ по см. на ЗДДС се съдържа чл.6, ал.1 от ЗДДС, съгласно която норма доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката.

Според [чл. 12, ал.1 от ЗДДС](#) облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго.

Данъчно събитие по см. на ЗДДС съгл. [чл. 25, ал. 1 ЗДДС](#) представлява доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът на стоки по [чл. 16](#), което данъчно събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или

услугата е извършена (чл. 25, ал. 2 ЗДДС). В разпоредбата на чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС е предвидено, че когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави.

Нормите на чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС, регламентиращи, наред с чл.71 от ЗДДС, предпоставките, при наличието на които следва да се признае правото на приспадане на данък върху добавената стойност, транспонират разпоредбата на чл.168, б. „а“ от Директива 2006/112/ЕС, според която доколкото стоките и услугите се използват за целите на облагаемите сделки на данъчнозадължено лице, същото има правото, в държава-членка, в която извършва тези сделки да приспадне от дължимия данък върху добавената стойност, който то е задължено да плати, дължимия или платен ДДС в тази държава-членка по отношение на доставката за него на стоки или услуги, извършена или която предстои да бъде извършена от друго данъчнозадължено лице.

От така посочената регламентация следват изводите, че:

Посочените доставки представляват облагаеми по своя характер.

Наличието на действително осъществена доставка на стока/ услуга, е условие (предпоставка) за възникване на правото на данъчен кредит.

Т.е. изпълнението на тази предпоставка следва да бъде проверено за извършването на преценка дали ревизирият субект има право да приспадне данъчния кредит, който е декларирал в подадената справка-декларация. При липса на реално осъществена доставка на стока/услуга не е налице една от предпоставките за възникване на правото на данъчен кредит по чл. 68, ал.1, т.1 във вр. с чл. 69, ал.1, т.1 във вр. с чл.6, ал.1 от ЗДДС респ. по чл.168, б. „а“ от Директива 2006/112/ЕС, съответно такова право не възниква по доставка, която съществува само документално, но не е реална.

Т.е. правото на приспадане на ДДС обаче се обуславя от изпълнението на изисквания или на материални условия и на условия от формално естество. Що се отнася до материалноправните изисквания или предпоставки, от член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да може съответното лице да се ползва от право на приспадане, е необходимо, от една страна, то да е „данъчнозадължено“ по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, за които иска да му се признае правото, впоследствие да бъдат използвани от данъчнозадълженото лице за нуждите на облагаемите сделки, които самото то е сключило, и да са му били доставени от друго данъчнозадължено лице.(в този смисъл вж. по-специално решения от 6 септември 2012 г., Tóth, C-324/11, EU:C:2012:549, т. 26 и от 22 октомври 2015 г., RPUH Stehcamp, C-277/14, EU:C:2015:719, т. 28 и цитираната съдебна практика).

Освен това съществува пряка връзка между събирането на приходите от ДДС в съответствие с приложимото право на Съюза и предоставянето на разположение на бюджета на Съюза на съответните ресурси от ДДС, щом като всеки пропуск при събирането на първите е възможно да доведе до намаляване на вторите (вж. решение от 26 февруари 2013 г., Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, т. 26).

Що се отнася до правилата за упражняване на правото на приспадане, които се приравняват на формални изисквания или предпоставки, член 178, буква а) от Директива 2006/112 предвижда, че данъчнозадълженото лице трябва да притежава фактура, съставена в съответствие с членове 220—236 и с членове 238—240 от нея.

Според постоянната съдебна практика основният принцип на неутралитет на ДДС

налага приспадането на този данък по получените доставки да се разреши, ако са изпълнени изискванията по същество, дори и данъчнозадължените лица да са пропуснали да изпълнят някои формални изисквания (решения от 12 юли 2012 г., ЕМС-България транспорт ООД, C-284/11, EU:C:2012:458, т. 62 и цитираната съдебна практика, както и от 28 юли 2016 г., Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, т. 45).

В унисон с изложеното и в светлината на безспорните факти по делото не са налице основания позволяващи да се приеме, че процесните доставки не са надлежно фактурирани, както и, че по тях доставчикът е извършил плащане. Правният ефект от начина на извършване на плащането – на едно лице за всички доставчици, съдът ще си позволи да анализира по-долу.

От друга страна и във връзка с наличието на формални изисквания за документална обосновааност СЕС е посочил, че би могло да се стигне до отказ от упражняване право на данъчен кредит ако нарушаването на някои формални изисквания възпрепятства представянето на сигурно доказателство, че са изпълнени материалните изисквания (решения от 12 юли 2012 г., ЕМС-България транспорт ООД, C-284/11, EU:C:2012:458, т. 71 и от 28 юли 2016 г., Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, т. 46).

Така, почитаемият Съд на ЕС нееднократно е подчертавал, че реалното осъществяване на доставката, редом с надлежното и фактуриране представляват двата съществени елемента на възникване правото на приспадане на данъчен кредит. / в този смисъл виж т.31, т.3и цялото Решение от 3 от 6 декември 2012г. по дело C-285/11, **Б. ЕООД**, ECLI:EU:C:2012:774/.

Доколкото процесният спор не третира въпросът за надлежното фактуриране, а същият разглежда единственото реалното осъществяване на доставката, то преценката за документална обосновааност следва да се извърши спрямо наличието на волеизявления ясно установяващи предаване, респ. получаване доставката, както и какво всъщност се предава, кому и на какво съответства това изпълнение, т.е. относимостта му към изрично договореното между страните при безспорното наличие на писмени договори/.

От представените от жалбоподателя копия на фактури, издадени от доставчика „Аеродромедия“ ЕООД, се установява, че предмет на сделките са услуги по договор за реклама. Представен е договор за реклама от дата 03.05.2021 г. между „Аеродромедия“ ЕООД, като изпълнител, и „МД Груп България“ ЕООД, като Възложител. Съгласно предмета на договора, Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да извърши дизайн и рекламно представяне в Интернет, с цел популяризиране на марката, посочена от Възложителя. Представени са копия на приемо-предавателни протоколи от двете страни за приемане на услуги: настройка и пускане на реклама в интернет за уебсайт cdots-corporation.com – 19 800,00 лв., - рекламна кампания през м. 05.2021 г. в Google, Facebook – 12 700,00 лв. - рекламно обслужване за м. 06 и 07.2021 г. Англия, К. и Турция -42 500,00 лв. и рекламна кампания през м. 08.2021 г. и 09.2021 г. в Google, Facebook – 30 000,00 лв.

По своята същност приемо-предавателният протокол представлява финализиращ етап, обобщаващ една реално извършена дейност. Наличието на приемо-предавателен протокол без каквито и да било доказателства за реално извършена дейност го лишава от доказателствена тежест и не може да обоснове сам по себе си извод за реално извършена доставка. Самото естество на услугите предполага тяхното веществено реализиране. В този смисъл всякаква извадка от провеждани рекламни кампании в социалните мрежи, както и данни да обслужване в трети страни биха дали яснота

относно реалното изпълнение на доставката.понастоящем същото е недоказано и следва да се възприема само като твърдение на жалбоподателя.

Във връзка с доставчика „Аквилея“ ЕООД по преписката,респ. делото са налични Договор за техническа поддръжка от 01.01.2022 г. и Приложение № 1 към нео. Съгласно договора, Възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши срещу възнаграждение абонаментна 24/7 техническа поддръжка и профилактика на обекти, находящи се в [населено място]. Цената на техническата поддръжка се определя в размер на 85 000,00 лв. без ДДС за целия период на договора. Договорът влиза в сила от датата на подписването му и поражда права и задължения за срок до 31.03.2023 г. В Приложение № 1 към договора е посочено, че абонаментът 24/7 техническа поддръжка обхваща: ВиК инсталация - запушвания и течове; врати, дограми, механиката по тях; ОВИ инсталация; електроинсталация и поддръжка на осветление; Поддръжка на слаботокова инсталация и комуникационни съоръжения; Поддръжка на водостоци и улуци; Поддръжка и почистване на дренажна канализация и дренажни шахти; Консумативи, като крушки, луминисцентни тръби и стартери за тях.

Липсват данни реално да е извършено каквото и да било в изпълнение на процесният договор. Доколкото естеството му – абонаментно обслужване не предполага постоянна дейност, а само такава при нужда,т.е. плащаш си готовността да бъдеш обслужен,то за период от година и 2месеца би следвало поне една крушка от осветлението да е била сменена или поне да е правено регулярно обследване за необходимостта от дейност по поддръжка. Липсата на каквито и да било данни за осъществявана дейност в изпълнение на договора лишава същият от доказателствена тежест. В чл.3.2. от договора е посочено,че всяка последна седмица от месеца следва да се извършва профилактика. За изпълнението дори и на това изискване няма доказателства.

Във връзка с доставчика „Алджадида България“ ЕООД е налице подписан договор, съгласно който възложителят възлага, а изпълнителят приема да направи проучване, да съдейства и посредничи на Възложителя при продажбата на продукти, предлагани от Възложителя в България и региона. Изпълнителят се задължава да извършва следните дейности: маркетинг, набиране на клиенти, водене на преговори, подготовка на документи, превод, подаване на заявления и получаване на документи и т.н. с представители на Възложителя. В чл. 3 от договора е посочено, че Възложителят дължи на Изпълнителя възнаграждение в размер на 47 000,00 лв. без ДДС за извършените дейности по договора.

Правилно в тази връзка ревизиращият екип е забелязал и установил в РД,че в представения договор (Приложение 1, л. 240) като ЕИК на „МД Груп България“ ЕООД е посочен[ЕИК], който ЕИК е идентификационен номер на друго дружество – „Фор Тръкс“ ЕООД. Като представляващ на „МД Груп България“ ЕООД е посочено лице с име В. А., но към момента на сключване на договора - 01.10.2021 г. управител и едноличен собственик на капитала на „МД Груп България“ ЕООД е Д. Г. Д..

Т.е. самият договор не съдържа данни позволяващи да се приеме посоченият доставчик като реален контрахент.

От ревизираното дружество са представени и копия на приемо - предавателни протоколи за приемане на услуги: маркетинг, проучване, обслужване на клиенти и съпътстващи услуги, за посочени в протоколите период от време, човекочасове и стойност, между „ВВ Елиноор“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], като изпълнител и „Алджадида

България“ ЕООД като възложител.

Така освен, че самият договор не съдържа данни позволяващи да се приеме наличието на стопански отношения с претендиращия доставчик, то и от представените приемо-предавателни протоколи не може да формира категорично извод за изпълнение на дейността, тъй като същите сами по себе си не могат да породят подобна презумпция. Липсват каквито и да било данни позволяващи да се установи извършването на дейност по маркетинг, проучване, обслужване на клиенти. Маркетинговата дейност, както и дейността по проучване разкриват специфики на аналитична дейност, която обаче следва да бъде извършена въз основа на конкретен аналитичен материал. Какво е анализирано, как е анализцирано и какви изводи са формирани са въпроси напълно неустановени и неизяснени. В тази връзка не може да се приеме, че е извършван анализ без да са налице данни относно естеството и предмета на този анализ. Без същият да е обективиран върху някакъв конкретен веществен носител. По своята същност маркетинга се дефинира като съвкупност от научни, организационни, технически и други дейности, свързани с проучване състоянието и перспективите за развитие, подобряване и пазара на вече съществуващ продукт. По делото липсват данни за осъществяване на който и да било аспект от тази съвкупност. От своя страна приемо-предавателните протоколи към договора са толкова бланкетни, че не могат да се възприемат като доказателство за реално предаване и изпълнение на работата. В същите е преписан предмета на договора и са посочени съответните суми, в част от тях са изписани и човекочасове. В тази връзка би следвало да могат да се ангажират доказателства поне относно хората на които е било възложена тази работа и въз основа на чиито човекочас е калкулирана същата.

Във връзка с доставчика „Виста - 95“ ЕООД не са налице никакви документи.

Сред доказателствата по делото не се съдържат договор между двете дружества, както и приемо - предавателни протоколи. В този смисъл претенцията по отношение на посоченият доставчик е лишена от пълна документална обосновааност до степен непозволяваща дори да бъде извършен анализ на потенциалната възможност да е налице реализирана доставка.

Във връзка с доставчика „Д.О.М. Бауконцепт“ ЕООД е представен договор за доставка от дата 28.11.2022 г., с предмет: „Изпълнителят се задължава да достави на възложителя дизайн и изработка на рекламни торбички на обща стойност 15 000,00 лв. без ДДС, които ще бъдат конкретизирани с издаване на Приемо-предавателни протоколи.“.

Представено е копие на приемо - предавателен протокол с дата 29.12.2022 г., за предаване на рекламни торбички с лого - 3000 бр. х 3,75 лв. и дизайн и изработка – 3 750,00 лв.

Безспорно така сключеният договор поражда задължение за представяне на дизайн. Представянето, респ. одобряването на дизайн е определено от страните като първа стъпка, последвана от изработка на вече одобреният дизайн. В тази връзка не е налице пречка одобрението да бъде неформално дадено, но отразено и детайлизирано в окончателният приемо – предавателен протокол.

Същевременно обаче – без обяснение е констатацията на ревизиращият екип, че всъщност плащането по фактурите към този доставчик представлява плащане по фактури с номера издадени от този доставчик към трето дружество-ЕН ЕН ЕЙ ФИНАНС СЪРВИЗ Д..

Освен това, наличието на приемо-предавателен протокол без каквито и да било

доказателства за реално извършена дейност го лишава от доказателствена тежест и не може да обоснове сам по себе си извод за реално извършена доставка. Самото естество на услугите предполага тяхното веществено реализиране, респ. не доставчика а самият жалбоподател лесно би могъл да представи доказателства за взаимодействието си с това дружество в хода на изпълнение на поръчката. В тази връзка и макар непредставянето на документи от трето лице да не обвързва жалбоподателя, то липсата на представени от него самият доказателства, каквито е естеството и характера на доставката предполагат да бъдат изготвени и налични, прави твърдението му голословно и недоказано.

Както недоказано, а всъщност и нетвърдяно от жалбоподателя, по отношение на този, а и останалите доставчици е обстоятелство дали предметът на доставките е използван по какъвто и да било начин в последващата дейност на получателя.

Като продължение, от „Магента БГ“ ЕООД и от ревизираното лице е представен договор за маркетингова услуга от 01.03.2022 г., сключен между „МД Груп България“ ЕООД като възложител и „М. БГ“ ЕООД като изпълнител. Предмет на договора е извършване на маркетингово проучване в областта на недвижимите имоти, а именно: движението в цените им; извършване на устни консултации и предложения за покупка на конкретни имоти с цел гарантирана рентабилност на инвестицията, находящи се в североизточна България. Целта на покупката е препродажба, обработка или отдаване под наем, както и други инвестиционни активности, предложени от Изпълнителя, които той намери за рентабилни относно предложените от него имоти. Договорът е сключен за срок от три месеца от датата на подписването му. Възнаграждението, което Възложителят следва да заплати на Изпълнителя е в размер на 20 000,00 лева, в срок от 60 дни от получаване на фактурата, издадена от Изпълнителя.

Подписаният между страните договор не позволява изобщо да се установи конкретното естество на претендираните за осъществяване консултации, нито такива изобщо да са осъществявани. Липсват данни за извършвана подготвителна за консултацията дейност от страна на доставчика. Т.е. да е налице някакъв информационен или справочен анализ въз основа на който да са изградени изводите за пазара представляващи предполагаем предмет на консултации. Не са налице и данни за предлагани имоти, които да се приемат за рентабилни с оглед инвестиционните намерения. Т.е. никаква нито подготвителна, нито съпътстваща, нито предхождаща аналитична дейност не е установена и доказана във връзка с изпълнение на договора. В този смисъл претендираното право на приспадане на данъчен кредит по заплатените и договорени устни консултации представлява недоказана претенция.

Във връзка с доставчика „Мотостарт“ ЕООД е представен договор за маркетингово проучване и реклама от 27.03.2023 г. с предмет на извършването на маркетинг, проучване и реклама на пазара, относно пазарното поведение по отношение на доставките и реализацията на козметични продукти на фирма BIOSTHETIQUE на територията на Република България. Общата стойност на договора е 20 000,00 лева без ДДС. В Приложение 4, на л. 990 и 991 се съдържат фактури № [ЕГН]/18.04.2023 г. и № [ЕГН]/06.04.2023 г. с предмет на доставката „По договор“, и двете със стойност на доставката 10 000,00 лв. и начислен ДДС 2 000,00 лв.

Предмет на доставката по фактура № [ЕГН]/10.05.2023 г. са стелажи. Сред доказателствата по делото (Приложение 4, л. 992) се намира и приемо – предавателен протокол от 10.05.2023 г., в който е отразено предаването на 42 броя стелажи. В приемо – предавателен протокол е посочено, че същият е неразделна част от фактура

№ [ЕГН]/10.05.2023 г.

По напълно същите съображения, както изразеното с предходните доставчици, съдът приема, че наличието на един договор, придружен с приемо – предавателен протокол и фактура не може да обоснове само по себе си извод за реално съществуващи, развили се и изпълнени търговски ангажименти между страните. Не са налице никакви данни относно това какъв вид маркетинг е осъществяван, как е осъществяван той, какво е пазарното проучване, какви са резултатите от него, какъв вид реклама е проведена. Т.е. изпълнението на този договор предполага активна дейност, която следва да бъде материализирана на веществен носител независимо от естеството си. Т.е. било изготвен и представен анализ на пазара, било изготвена и отправена към публиката реклама и прочее. По аналогичен начин не са налице данни нито относно вида, нито относно произхода, нито относно спецификите на самите стелажи, позволяващи да се приеме, че такива изобщо съществуват и са били поръчани и доставени реално на ревизираното лице. И оттам вече да се разсъждава в посока – заприходени ли са същите като актив или са използвани в дейността му при последващи доставки, каквито данни, дори твърдения, няма.

На последно място и относно доставчика „РПВ – Скай“ ЕООД съдът установи, че е налице договор с предмет - изработка и монтаж на билборд. Поръчката е със срок от два месеца и начална дата 01.11.2010 г., който срок започва да тече след двустранното подписване на договора.

На л. 173 в Приложение 1 се съдържа Договор за изработка на рекламни материали от 04.01.2022 г., сключен между „РПВ – Скай“ ЕООД и „Стил и визия 2016“ ЕООД. Предмет на договора е изработването на билборд. Представен е и приемо – предавателен протокол от 28.01.2022 г., в който са посочени 2 билборда.

Ключови елементи от представянето на информация чрез билборд е местоположението на самият билборд и вида рекламно съобщение. И за двете няма никакви данни при наличие на изрична уговорка не само за изработка, но и за монтаж, между страните. Няма никаква детайлизация на дейностите, които следва да се включват в предмета на доставката. Правилно в тази връзка ответника сочи, че за поставяне на билборд е необходимо и съответното разрешение – било на Главния архитект, било на АПИ/в обхвата на републиканската пътна мрежа/ и пр. Всички тези обстоятелства, прочетени в съвкупност, позволяват на настоящият състав да формира извода, че е налице една документално отразена, но обективно недоказана доставка. В тази връзка недоказана е както самата доставка, така и извършването на каквато и да било част от нея. Било подготвителна дейност било спецификация на вида билборд, било предназначението му, било местопоставянето му и т.н.

С оглед дотук изложеното настоящият състав формира извода за пълна недоказаност и необоснованост на стопанските операции във връзка с които дружеството претендира право на данъчен кредит по фактура. В този смисъл напълно ирелевантно за изхода от спора е обстоятелството, че доставките са заплащани на доставчиците по сметка на трето лице. Всъщност и без значение за изхода от спора следва да се посочи, че противно на твърденията на ответника, за част от дружествата е налице договор за наем на сметка сключен между тях и това трето лице.

При този изход от спора ответника има право на разноски с оглед разпоредбата на чл.161 ал.1 изр. второ от ДОПК. В рамките на проведеното открито съдебно заседание на 24.03.2025г., ответника и поискал присъждане на разноски в размер съобразно нормативите по Наредба № 1/2004г., срещу което жалбоподателят своевременно е

възразил.

На тази база съдът съобрази и приема:

С решение от 25 януари, 2024 г. по дело С-438/22, „Ем акаунт БГ“ ЕООД, ECLI:EU:C:2024:71, Съдът на ЕС постанови, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС трябва да се тълкува в смисъл, че ако установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочения член 101, параграф 1, националният съд е длъжен да откаже да приложи тази национална правна уредба по отношение на страната, осъдена да заплати съдебните разноски за адвокатско възнаграждение, включително когато тази страна не е подписала никакъв договор за адвокатски услуги и адвокатско възнаграждение.

Успоредно с това, националният съд не следва да се счита обвързан от минимални размер на разноските, изчислени съобразно минимума по Наредба № 1/2004 г., предвид антиконкурентна същност на подзаконовия акт.

В настоящият казус нормата на чл. 161 ал. 1 изр. второ от ДОПК, на която се позовава ответника към претенцията си за разноски, цели да създаде равнопоставеност между приходната администрация и адвокатите предвид материалният интерес на спора. В този нормативите по Наредба № 1/2004 не следва да се прилагат без конкретна обосновка, както спрямо адвокатите, така и спрямо ответника - приходната администрация. Конкретни съображения как и защо е формирана тази себестойност на труда, обективизиран в процесуалното представителство на ответника – липсва.

Практиката на СЕС е ясна, недвусмислена и императивна и поражда задължение за националният съдия за произнасяне в унисон с нея, независимо от това дали е възражение за прекомерност, най-малкото защото по същество СЕС постановява, че тази Наредба, предвид антиконкурентната и същност не може и не следва да бъде годин, обвързващ съда, норматив за присъждане на възнаграждение за процесуално представителство. Водещи са себестойността на труда и свободата на договаряне.

Отчитайки, че юрисконсултите не осъществяват самостоятелно и по занятие, а в полза, от името на и по силата на трудов договор, процесуално представителство, съдът счита, че приложими са нормативите по Наредбата за правната помощ.

В този смисъл претенцията на ответника и автоматичното позоваване на Наредбата е необосновано.

Ето защо и в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 24 изр. второ от Наредбата за заплащане на правната помощ, в полза на ответника следва а се присъди сумата от 360 лв. към които при отчитане материалният интерес на спора съобразно вр. чл. 25 ал. 2 да се прибави максимално допустимото увеличение от 180 лв или общо 540 лв.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 160 ал. 1 от ДОПК Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МД ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], срещу РА №Р-22221023004338-091-001/01.02.2024 г., издаден от Н. К., в качеството му на орган, възложил ревизията и С. Й., ръководител на ревизионния екип, поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ № П-22221024023771-003-001/09.02.2024 г., потвърден с Решение № 500/16.04.2024 г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно-осигурителна практика /ОДОП/ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА МД ГРУП БЪЛГАРИЯ“ ЕООД ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място]

[улица], да заплати на НАП сумата от 540/петстотин и четиридесет/ лева съдебно-деловодни разноси.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се изпрати на страните.

Съдия: